

Wien, Österreichische Nationalbibliothek (ÖNB), Cod. 1028

Michael Denis: Codices Manuscripti Bibliothecae Palatinae Vindobonensis Latini Aliarumque Occidentis Linguarum. Vol. I. Pars I. Wien 1793.

547

C O D I C E S

548

haec verba: *Hic ille uerus sol.*
Cum Codex hic olim Limpurgen-
sis Cenobij fuerit, ut fol. ult. p.
2. notatur, fortassis Sermo no-
ster autorem habet Rupertum Ab-
batem, de quo Trithemius C.
365. et nos ad Cod. DCCL. me-
minimus.

III. a Fol. 156. sequitur *Ano-*
nymi, qui et *Gregorium M.* ci-
tat, Tra&gatus de Phraí et Alle-
goriis S. Scripturae, adeoque in
duas Partes sectus, quarum se-
cunda margini voces, quas ex-
ponit, juxta Alphabeti seriem
minio adscriptas habet. Orditur
vero: Expositio sacre scripture
fit per significationem vocis. uel
significationem rei. Per signifi-
cationem uocis principalem. uel se-
cundariam &c. Et finit: Moisés
in fiscella. nucleus in testa. thesau-
rus in terra. Multum ei cum For-
mulis Spiritualibus Eucherio Lugd.
attributis Bibl. PP. Lugd. T.
VI. et Isidori Hispal. Etymol.
Libro VI. et VII. convenire de-
prehendes.

IV. a Fol. 169. usque ad fi-

nen habent fine Autoris nomi-

ne *Petri Lombardi Ep. Parisini*

Sententiarum Liber II. et III. sed

hic non integer. Defectus *Libri*

I. statim sub principium ita rubro

indicatur: *Hic deest primus de*

trinitate liber. Calamus recentior

adjectit *Sententiarum.* *Liber II.* in-

fit ab hac rubrica: *Vnum esse re-*

rum principium ostenditur non plu-

ra. ut quidam putauerunt. *Conti-*

nuatio prioris libri ad sequens.

Deest huic Libro Distinctionum

Elenchus; non vero Libro III.

qui praeterea *Praeloquio* gaudet,

quod incipit: *Sic enim rationis or-*

do postulat &c. et finit: gratia ad

miserum accedit. *Praeloquium*

istud abest ab antiquissima *Lom-*

bardi editione *s. l. et a. in fol.* cu-

jus gemino exemplari in Biblio-

theca nostra manu praenotatus est

annus 1471. In ora tamen infe-

riori unius horum exemplarum

manu subpletum est. Abest pariter

ab edit. *Colon. 1567. 8.* Inveni-

tur tamen jam in edit. *Basil.*

per *Nic. Kesler 1487. f.* Ceterum

Codex noster tantum pertin-

git ad *Distinct. XXIX.* Verba

haec: *Multorum caritas inordi-*

na est.

Ad illum compingendum ad-

hibita sunt Folia IV. *Antiphona-*

rii Sec. XIV. quae Antiphonas

de SS. *Nicolao et Paulo* modulis

musicis inclusas exhibent.

CLXXXVII. *VI F. 18*

Codex membraneus lat. Sec. 402

XII. Folior. 143. 4. bene exara-

tus, rubricisque distinctus, atra-

mento tamen in variis paginis ad-

modum pallente hoc praefert Ru-

brum: *Incipit Liber leuitici cum*

omelias suis Numero XVI. Ori-

genis. Originem praeter *Excerpta*,

quae commemorat *Hieronymus* apud *Rufin. L. II. Inve>*

etiam *Homilias in Leviticum* fal-

tem dictasse, testis est earum in-

terpres latinus *Rufinus* in *Pero-*

rat. quam Versioni suae *Explana-*

tionis pariter *Origenianae super*

Epist. Pauli ad Rom. subjecit:

In his, quae in Librum Levitici

ab

2025-07-01

Wien, Österreichische Nationalbibliothek (ÖNB), Cod. 1028

Michael Denis: Codices Manuscripti Bibliothecae Palatinae Vindobonensis Latini Aliarumque Occidentis Linguarum. Vol. I. Pars I. Wien 1793.

549

P A T R I S T I C I .

550

ab illo quidem perorandi stilo dicta (al. dictata) a nobis vero explanandi specie translata sunt. Quae quidem Rufini verba dubium reddunt Lectorem, fidumne ille interpretem egerit, an pro arbitrio sua miscuerit, quod dubium, cum Graeca Origenis intercidrent, tolli nequit. Harum porro Homiliarum jam Cassiodori aevo XVI. numerabantur, ut ex C. 1. Tract. ejus de institut. divinar. Literar. liquet. Prima nobis infinit: Sicut in novissimis diebus Verbum Dei ex Maria carne uestitum processit in hunc mundum &c. Reliquae jam Libri, jam Homiliae inscribuntur. Textus, utut a secunda, quin tertia manu interpunctus et correctus sit, ulterioris tamen emendationis capax est, ut e collatione cum Editis T. II. Opp. Origenis Paris. 1733. p. 184. cognovimus. Sub Hom. I. principium locus integer ab verbis, ad sacrificandum uitulos et agnos, usque ad verba: Sed melius est me nullo gesto incidere in manus uestras, calamo Sec. XVI. subpletus est. Ultima finit: et suum nobis suaue iugum fidei et caritatis et spei ac totius sanctitatis imposuit. Ipsi gloria in eterna secula seculorum. Amen. Tum literis graecis, latinisque mixtis: ΗΓΩ ΦΡΑΘΗΡ ΛΗΩ ΑΘΡΑΜΗΝΘΑΞΙ ΒΝC ΛΤΒΡΧΜ. ΗΘ ΣΩΜΡΑΗΞΤ ΒCQXH ΑΔΦΤΝΗΜ. ΔΗΡΡΗCΩΡ ΧΩC ΒΘ ΩΡΗΘTC ΡΡΩ ΜΗ ΑΔ ΔΩΜTNXM. AMHN. ΔΗΩ ΓΡΑΘTAC. Quae lego: Ego Frater

Leo atramentavi hunc librum et complevi usque ad finem. Depreccor vos ut oretis pro me ad Dominum. Amen. Deo Gratias. Vides literam H ubique sonum E reddere, Θ semper pro T ponit, Τ non raro pro I. singularem esse formam X pro V. C jam ut Σ jam ut K pronuntiandum, P jam Rho, jam Pi valere, Latinas esse V. et Q. Nescio, quid ignotum hunc Leonem ad ostentandam suam Καλλιγραφιαν graecam moverit. Monet illa Inscriptionis sepulchralis M. Gordiani, quae habetur Romae subterranea. L. III. c. 22. et Numorum graec. Sec. IX. et X. quorum επιγραφας exhibet Montefalconius Palaeograph. Gr. L. II. sub finem c. 7. Pag. ult. adscriptae sunt Orationes quaedam ad Deum, ut per intercessionem S. Blasii Spinae aut Offa Gutturi infixa revellantur. Origenis Homiliae jam etiam Cod. praeced. indicantur.

CLXXXVIII.

VI. 24

Codex membraneus lat. Sec. 408 XII. Folior. 67. 4. charactere minutiore perquam nitide exaratus, rubricisque decoratus sequentia complectitur: I. Homiliae III. Origenis a Rufino Aquilej. latine versas, quarum prima inscripta est minio: Omelia XX. II. origenis de filiabus salphaat et de successore moyssi. Initium: Quimque filie fuerunt. quarum etiam nomina in scriptura comprehensa sunt &c. Addi debebat titulo: Mm 2 In